

Patriarken

Organ for Leir nr. 8 Vestfold I.O.O.F.

og

Leirforeningen Midgard

5. mars

2015

**EKSTRAUTGAVE I FORB.
MED 2 GN OG VALG TIL
LEIR NR. 28 OSLOFJORD**

Gjør

mot

andre

det

du

vil

at

andre

skal

gjøre

mot

deg

FRA FORMANNEN I LEIRFORENING MIDGARD **EN HILSEN OG TAKK TIL PATRIARKENE.**

En leir i nordre Vestfold synes fornuftig. Leir nr.8 Vestfold hadde i 2014 ca. 440 patriarker, og en fremmøteprosent på 15. Medlemsmassen fra nordre Vestfold utgjorde ca. 190 patriarker, og vi ønsket å etablere en ny leir i den nordlige delen av fylket.

Da vi startet leirforeningen Midgard 25/2-2014 og Stor Sire Morten Buan kom og foretok valget av styret i leirforeningen var det bare å starte.

Det var en entusiastisk gruppe på fem patriarker som skulle være medlemmer i styret. Fra loge 27 Kong Sverre ble Alf Robert Johansen sekretær, fra 85 De Tre Holmer, Aasmund Grødhahl kasserer, fra 117 Oseberg Rolf Tue nest formann og fra 40 Vern Ole Romdahl materialforvalter og undertegnede formann.

Vi har til nå avholdt 9 foreningsmøter og 23 styremøter. Det har vært et meget inntressant år vi har lagt bak oss. Noe har vært enkelt og andre ting mer krevende. Vi fikk tidlig et godt samarbeide med Reb. Leir nr. 26 Jarlsberg, som benytter de samme lokaler som oss.

Vi har som mål å få inn det meste av utstyret før sommerferien og noe i august måned. Institueringen av leiren skal foregå den 2/9-2015.
Leirens nr. og navn er: nr.28 Oslofjord.

Vi gjennomførte første gangs nominasjon onsdag den 4. febr. Annen gangs nominasjon og valg ble avviklet **den 4/3 i år.** jeg gratulerer de som nå er valgt til valg-embedene og de valgte nevnder i den nye leiren og ønsker lykke til med det videre arbeidet.

Jeg vil ønske alle patriarker hjertelig velkommen til våre møter i Horten, møtene blir å finne i Møteoversikten høsten 2015 som blir utlevert i logene. Samtidig vil jeg takke alle patriarker som har bidratt og støttet oss i dette året.

For Leirforening Midgard.
Thor Frebergsvik.
Formann.

Medlemmer i de valgte nevnder i Leir 28 Oslofjord valgt for perioden 2015-2017

Nominasjonsnevnd.

Fm. Eks Hp (Øivin Eriksen) Loge 27 Kong Sverre
Gunnar Johan Pedersen Loge 40 Vern
Kåre Misje Loge 85 De Tre Holmer
Knut Erik Orskaug Loge 117 Oseberg

Varamenn:

Odd Dagfinn Grønliid Loge 27 Kong Sverre
Hans-Olav Fredriksen Loge 40 Vern

Nevnd for styrkelse og ekspansjon

Storrepr. (Geir Eggum) Loge 27 Kong Sverre
Sverre Solberg Loge 40 Vern
Knut Orskaug Loge 117 Oseberg
Roald Tysnes Loge 40 Vern
Øivind Bang Loge 85 De Tre Holmer

Finansnevnd.

Roar Granlund Loge 27 Kong Sverre
Arne Olav Steffensen Loge 40 Vern
Rolf Normann Sørstrøm Loge 85 De Tre Holmer

Revisjonsnevnd

Ivar Kvam Loge 27 Kong Sverre
Dag Rojahn Karlsen Loge 40 Vern
Terje Stentun Loge 117 Oseberg

Anskaffelsesnevnd.

2 HM/Insp.
Arnfinn Røren Loge 40 Vern
Olaf Korsgården Loge 85 De tre Holmer
Per Firing loge 117 Oseberg

Resultatet av 2. GN og Valg av
Embedsmenn i Leir nr. 28 Oslofjord

På møtet den 4.03.2015 :

Storrepr. Geir Eggum valgt for 4 år
Perioden 2015 – 2019

Øvrige valgembedsmenn valgt for 2 år
Perioden 2015-2017

<u>Embede</u>	<u>Navn</u>	<u>Loge</u>
<u>Storrepr</u>	<u>Geir Eggum</u>	<u>27 Kong Sverre</u>
<u>EksHP</u>	<u>Øivin Eriksen</u>	<u>27 Kong Sverre</u>
<u>HP</u>	<u>Gunnar J. Pedersen</u>	<u>40 Vern</u>
<u>YP</u>	<u>Kåre Misje</u>	<u>85 DTH</u>
<u>1. HM</u>	<u>Knut Holstrøm</u>	<u>117 Oseberg</u>
<u>Sekr</u>	<u>Hans Olav Fredriksen</u>	<u>40 Vern</u>
<u>Skm</u>	<u>Frithjof Aasvang</u>	<u>27 Kong Sverre</u>
<u>2. HM</u>	<u>John Glattetre</u>	<u>40 Vern</u>

Storsires foredrag Leirforening Midgards møte onsdag den 7. januar 2015

Patriarker :

Allerede åtte år etter at vår Ordensgren hadde blitt instituert i Baltimore i 1819 og hadde fått sine grader fra England og Manchester Unity, ble det iverksatt et arbeid for å danne en **ny avdeling** i Ordenen.

Encampment no: 1 Jerusalem ble instituert **6. juli 1927** i Baltimore i USA.

Vi ser ganske raskt noen klare trekk:

- leiren skulle ha en annen form og et annet siktemål enn logen
- mens logene skulle arbeide med etikken i de nære og tette relasjoner, ble leirens mål å danne etiske refleksjoner omkring de større samfunnsforhold.
- mens logene holdt til i den sterkt avgrensede og beskyttede logesal, ble leirens symbolsk plassert ute i en grenseløs ørken
- mens logen hadde en sterk og entydig form, ble leiren organisert ut fra de praktiske muligheter den ble plassert i.

Leirens ritualer har alle bakgrunnsteppe fra de gammeltestamentlige fortellinger. Alle leirens embedsmenn fikk titler fra denne epoken.

Det er helt innlysende at Ordensfedrene med leiren ville skape en helhetlig etikk hvor man sammen med logens etiske dannelse, ville gi Ordensmedlemmene en ballast for å leve med i **hele samfunnet**.

Leirens tre grader ble til i løpet av noen få år. Og etter dette ble det stadig utviklet og mer omfattende. Alle leirens grader er dannet og skrevet i USA.

Leirslagningen

Bakgrunnsteppe for en leirslagning er en leir ute i ørkenen Paran.

Her har leirens ledelse lagt leiren i et hensiktsmessig lende.

Teltene er satt opp der det passer best.

Leirbålet er tent så det lyser på lang lei.

Og **vandrerne** kommer inn fra stiene i Paran for å søke hvile, rådslagning og det gode fellesskap.

Rundt leiren står det **vakter**,

og over det hele stråler **en vakker stjernehimmel**.

I så måte har en leirslagning langt færre artefakter og er langt mindre regulert og streng enn et vi finner i en logesal.

I sin form er en leir anlagt som en **sirkel eller oval** ut fra de muligheter terrenget gir.

I leiren går man ikke som et mekanisk urverk med solen, men er underlagt **naturens krefter og vindens luner**.

Leiren er åpen til alle kanter og må voktes av vakter og speidere.

Her kan man ikke beskyttes av vegger eller bygningsmasse, eller lukke en dør bak seg.

Leiren har intet forværelse.

Vandrerne kommer frem til leirslagningen fra stiene i ødemarken.

Leiren har intet tak, men samles under stjernehimmen.

Det er i denne ubeskyttede og sårbare urtilstand – uten det sikkerhetsnett som vanligvis omgir det moderne menneske – at patriarker og patriarker finner sammen for å drøfte hvordan man skal forstå og leve sine liv.

Da Ordenen kom til Europa i 1870, varte det kort tid før også de første leire så dagens lys.

Spesielt den tyske jurisdiksjon ville ha alle Ordensavdelinger overført fra USA. Det var ikke vanskelig å oversette leirritualene til europeiske språk.

Det som ikke var like lett å overføre - og hvor det sviktet fra første stund - var overføringen av den amerikanske tenkemåte og livsoppfatning.

Dette er knyttet til spesielt to områder:

- europeerne hadde ikke amerikanernes intense om omfattende kunnskaper om Det Gamle Testamente og dets bøker
- europeerne hadde ingen parallell opplevelse til amerikanernes opplevelse av å erobre hele det amerikanske kontinent og det «to go west»

De europeiske jurisdiksjoner plantet leiren inn i en logesal og en logeform. Dermed forsvant det meste av leirens **egenart, pedagogikk og dramaturgi**.

Til Norge kom Leirinstitusjonen 1. november 1919.

Den første Rebekkaleir ble instituert i Norge 26. april 1980

Fra Storlogens side har vi i de siste år arbeidet med å revitalisere leirarbeidet og å gjøre det mer attraktivt for patriarkene. Et løft i leirarbeidet.

Når vi skal løfte leirarbeidet i vår Orden er det med to klare hensikter:

For det første skal vi ikke røre våre leirritualer, men vi skal fordype oss i dem og gi dem fornyet dramatik og mening. Et ritual er ikke en museumsgjenstand. Behandlere vi ritualene som museumsgjenstander, blir alt bare støv og død tradisjon. Ritualer er som skattkister som jevnlig må åpnes, forstås og settes ut i livet i hver nye generasjon.

La meg trekke frem noe selvinnsende.

Livet, selv i Norge, var for bare 50 år siden ganske annerledes enn det er i dag. Går vi tilbake 100 eller 200 år, blir forskjellene enda større.

Men leirens budskap er hele tiden det samme. Ritualene var de samme nesten helt tilbake fra 6. juli 1827.

Leirens verdier er tidløse, men samfunnet er i forandring.

Dette betyr at våre verdier må forstås og tolkes inn i den samtid vi lever i. Å forstå og tolke leirritualene- eller ritualer i det hele tatt - er ikke et engangsarbeid, men en kontinuerlig prosess.

La meg ta to korte eksempler.

Å snakke om tro i et enhetskulturelt Norge slik det var det gjennom nesten tusen år, er noe annet enn å snakke om tro i et multikulturelt samfunn. Om Gud er den samme, vet enhver religionsviter at gudsbildet er under stadig forandring.

Det utfordrer enhver som tror, hva han eller hun enn tror på.

Å snakke om gjestfrihet i det gamle bondesamfunnet er noe helt annet enn å snakke om gjestfrihet i et moderne bysamfunn.

Like fullt har alle patriarker som bærer leirringen hele tiden med seg symbolet på gjestfrihetens åpne teltdør, en teltdør som konkret hører hjemme for mer enn 3.000 år side, men symbolsk gjelder for alle tider. Våre verdier er tidløse, men de må alltid forstås inn i en konkret tid.

Utfordringen for oss blir: Hva betyr gjestfrihet i 2015 og fremover?

For det annet lever vi med en virtuell og audiovisuell virkelighet som ingen tid har sett maken til noen sinne. Vår rituelle dramaturgi ble til i en tid da folk knapt hadde sett teater, og ikke engang dårlig amatørteater. Kino var ukjent og video var ikke funnet opp.

La meg kort nevne at når vi ser film fra stumfilmens dager, blir vi ikke fort imponerte, men vi ler fordi mye virker komisk.

Vår utfordring er å skape en dramaturgi til leirritualene som både gjør dem forståelige og troverdige.

La oss også slå fast at alt Ordensarbeid hviler på det samme altruistiske og etiske fundament. Men like fullt er logens og leirens dannelsesoppdrag forskjellig arbeid, ikke i verdiinnhold, men i innretning. I det arbeid som har pågått i de senere år for å bevisstgjøre oss leirens idealer og egenart har det utkrystallisert seg en setning som bærer med seg mye av forskjellen mellom loge og leir. Setningen lyder: "I logemøtet er den store verden lukket ute".

I leirslagningen står vi midt i den store verden.»Når denne forskjellen etter hvert går opp for oss i sin fulle bredde, vil vi måtte snakke langt mer om hvordan vi skal forstå leirens budskap og verdier midt i den pulserende og ofte støyende virkelighet. Da må vi ta tak i de mange utfordringer som samfunnet omkring oss stiller til moderne mennesker. I den teknologiske og bioteknologiske malstrøm som alle mennesker er i, skal vi kunne gi patriarker en veiledning. Leirens grunntenkning kan konkretiseres i Albert Schweitzers begrep «Ærefrykt for livet» . Vår utfordring er å la våre leirslagninger sende patriarker bedre rustet ut i en verdens virkelighet som stadig blir mer kompleks.

Dere kjenner logens budskap og rammer hvor den stor verden rent ideelt var lukket ute. Nå skal vi billedlig talt ut på vandring i den ukjente ødemark Paran hvor vi ser at det er et virvar av stier, av stammer, folkeslag og billedlig talt en språklig babels forvirring. Derfor er det av så avgjørende betydning at vi fordyper oss i det som virkelig er leirens egenart, våre ritualer. Mange av dem er krevende, noen meget krevende. Men vårt mål er gjennom arbeidet i leiren å finne tilbake til både hva Ordensfedrene la ned i dem av verdiskatter, og så trekke ut av dem hva de har å bety for den enkelte patriark i vår tid.

På vandring i ørkenen Paran, lurer det alle typer farer både fra naturen, mennesker og dyr. Da blir det en viktig evne å være **varsom, aktpågiven og realistisk**. I farlige omgivelser er det galt og direkte livsturende å være naiv eller godtroende.

Leiren er ikke et sted for å lære noen form for «snillisme». Konfrontert med mennesker som har møtt de største påkjenninger, har naivitet og snillisme ingen plass.

Grand Secretary James Lot Ridgely (1807-1881) formulerer seg i retning av at «leiren er mer mistenksom og militant enn logegradene». Det må ikke tolkes dithen at leiren er fiendtlig innstilt overfor mennesker man møter. Man er ikke fiendtlig, men samtidig fullt klar over at ikke alle mennesker møter livet med åpen visir og med gode hensikter.

Å være menneskekjærlig betyr ikke at man skal sluke alt rått. Vi skal være klar over at det også finnes mennesker med uredelig hensikter.

Det som blir viktig er å kunne skjelve mellom mennesker som vil det gode og de som vil det motsatte. Dette er eldgammel visdom hentet fra samfunnsformer hvor man ikke kunne rope verken på politi, militære krefter eller vektere.

Derfor må vi stadig stille oss spørsmålet:

Hvordan skal vi blir stadig bedre i stand til å skille mellom dem som vil det gode og de som vil det motsatte?

Og hvordan kan vi påvirke dem som har ønske om å ødelegge til å finne de positive verdier i livet; rent ut sagt å få en kjempende livstro.

Det er nemlig fordykning og arbeid i leirens egenart som kan bringe oss fremover og gi patriarkene den etiske ballast som trengs for å leve et etisk reflektert liv i 2015 og årene fremover.

Sagt med andre ord – for å sitere Albert Schweitzer; «Finn veien til deg selv, og vær deg selv! Tenk fritt og ubundet - se virkeligheten åpent og uredd i øynene, innrøm egen svakhet og svikt, men gi ikke opp! Gi aldri opp troen på livsverdier som skal være ukrenkelige! Sett all din kraft inn på å leve ditt eget liv i ånd og sannhet, og i godhet mot alle!»

I §1- 1 i Lov for leire heter det:

«Leirens formål er gjennom undervisning å høyne forståelsen for og styrke følelsen av gjensidig forpliktelse overfor hverandre, samt støtte all Odd Fellow gjerning.»

Leiren skal med andre ord utdype og føre videre de etiske prinsipper som ligger til grunn for logegradene, og således arbeide med Ordensetiske spørsmål på et høyere plan. Derved har leiren strukturelt sett en høyere status enn logene, men er ikke overordnet disse administrativt.

I motsetning til logene, er leirene normalt ikke engasjert i utadvendt sosialt arbeid, og avsetter derfor heller ikke midler til humanitært arbeid, sosiale fonds e.l. Leirenes arbeid er, slik formålet tilsier, primært rettet mot medlemmenes personlige utvikling. I tillegg til Leirinstitusjonens rituelle og seremonielle opplegg, avholdes også temamøter med foredrag e.l., som på samme måte søker å utdype og trenge videre ned i Ordenens etiske budskap. Leirens formålsparagraf gir ingen klar og konsis definisjon av dens oppgaver, men heller ingen begrensninger, hvilket innebærer gode muligheter for personlig utvikling.

På Storlogemøtet 13. – 15. juni 2014 ble det besluttet å gjennomføre noen vesentlige endringer i rammene rundt våre leirslagninger.

Det er utarbeidet et hefte som beskriver konsekvensene av vedtaket og skal være en rettleiding for embedskollegiet og patriarkene i leirene.

Endringene er skjedd innen følgende områder

- Innmarsj / utmarsj.
- Fleksibilitet i utforming og rigging av leirområdet.
- Noe revisjon og justering i ritualene.
- Veiledende kommentarer til spillene.
- Nye embedstitler til noen patriarker.

Det henstilles til den enkelte leir og dens ledelse om å sette seg inn i endringene, og å ivareta deres intensjoner. Intensjonen er å løfte leiren som institusjon, og å løsrive den fra logene på en slik måte at våre Ordensmedlemmer finner begge disse "To tårn på vår Ordens grunnmur" som selvstendige meningsfylte.

En leir er i prinsippet arrangert som en sirkel. Bygningsmessig kan dette ofte være en utfordring, men den enkelte enhet må gjøre det best mulige ut fra lokalets muligheter og begrensninger. En leir er i friluft under stjernene. Man samler seg rundt et sentrum – bålet. Stjernehimmelen og bålet er to av leirens orienteringspunkter.

Det er ikke alle lokaler som har stjernehimmel. Denne er derfor i liten grad kommentert videre. DAØ og DTK, skal ikke være synlige ved våre leirslagninger.

Å komme inn i en leir er noe annet enn å gå inn i en logesal.

Inn i leiren kommer man, som gjennom ørkenen, på én rekke langs bratte stier og trange pass, og med en fortroppsleder og en baktroppsleder. Fram til indre port går man på én rekke. Derfra kan man dersom det er praktisk eller ønskelig gå videre på to rekker, ledet av 1. HM og 2. HM. Dette bestemmer HP. Leder(e) foran viser veien i leiren, og anviser plasser rundt bålet. Baktroppen garanterer at alle blir med, og at ikke noen «utvalgte venner» tapes av syne og blir latt alene på vandringen mot leiren.

Inngangen til leiren voktes av Ørkenvakt (ØV) og Leirvakt(LV). Lyssettingen ved vandringen inn i leiren bør være svak. Musikken bør understreke leirens karakter og egenart.

Rigging

Før leiren åpnes, skal den rigges. Det avgjørende for riggingen av leiren, - slik det har vært for rigging av leire over hele verden, og til alle tider -, er de eksisterende geografiske og terrengmessige forhold, samt leirslagningens planlagte aktiviteter.

Det er i stor grad opp til den enkelte leirledelse hvordan leiren rigges. Det avgjørende er de lokale muligheter, samt hvilken aktivitet som er planlagt for den aktuelle leirslagning. Det pålegges den enkelte leirledelse en stor grad av frihet og ansvar i forbindelse med dette. Retningsgivende for leirslagningene er at leirområdet skal løsrive seg fra logerommets strenge symmetri. Leirrommet bør organiseres slik at det er mest mulig lik en sirkel. Dette kan skje ved at det kan plasseres enkle telt eller sitteplasser i hjørnene, alt etter rommets beskaffenhet. Leiren rigges med tre telt, ett for HP, ett for YP og ett for 1. HM.

Teltene har kun en kulisseeffekt, og kan være i form av oppheng som kan henge skrått i et hjørne, eller flatt på en vegg der det skal illudere teltet. Ved teltene bør det også være plass til vaktene til HP, YP og 1. HM.

Ingen offentlige forskrifter (f. eks. vedrørende nødutganger) må tildekkes eller blokkeres.

Det er viktig at leirens ledelse tenker konstruktivt på hvordan leiren skal rigges, og at man har fokus på løsninger, ikke på problemer.

Bål

På hvert leirmøte skal det lyse et bål. Dette kan være lys/lyskubber eller en elektrisk båltype. Plasseringen kan variere, avhengig av møtets aktiviteter.

Ved bruk av lyskubber/åpen flamme, må det utvises stor grad av forsiktighet. Alle aktører må ha god kontroll over bålet tilstedeværelse gjennom utøvelse av sine oppgaver.

Brannslukningsapparater, brannteppe etc. må være i nærheten og alle må vite hvor disse er plassert. Dersom HP vurderer bålet til å være en fare for sikkerheten, kan det tas bort i disse tilfellene.

Hyrdestav Som signaliserings rekvisitt benyttes hyrdestaven. HP og 1. HM skal ha hyrdestaver. Klubben er ikke en leirrekvisitt.

Medvirkning Vår Orden søker, gjennom sine ritualer å øve varig innvirkning på tanke-, vilje-, og følelseslivet til alle tilstedeværende. Det er derfor av den største betydning at alle som medvirker i en seremoni kjenner sine plikter, sine roller og totalbildet for det aktuelle møtet. Alle må kjenne sine replikker med tilhørende stikkord og lignende, slik at de vet når, hvor og hvordan de skal opptre. 2. HM og Fører må instruere i dette. Den enkelte Ordensenhets leder kan eventuelt utnevne instruktører.

Det påligger alle embedsmenn og andre aktører som har en funksjon, stor eller liten, å opptre med sikkerhet og verdighet, til å falle naturlig inn i alle situasjoner, og til å uttale sine replikker så klart og tydelig at alle kan ta del i dem.

Husk at verdier i budskapene går tapt hvis feil eller usikkerhet oppstår på grunn av manglende øvelse.

Embedsmennes plassering Som nevnt er det tre funksjoner som skal tildeles fast plass (plassene kan variere fra møte til møte) med telt ved leirslagingene. Disse er HP, YP og 1. HM. Deres vakter, de seks teltvaktene, bør ha sine plasser ved siden av den de skal vokte. Ørkenvakt og Leirvakt har sine plasser ved leirens innganger (hhv. Ytre og Indre inngang). Sekr. bør ha en skriveplass. Den som styrer lyset og Organist-/ Musikkansvarlig har sine naturlige plasser.

Der det finnes en Stor Sire Stol skal den alltid være tilgjengelig for dem som er berettiget til å bruke den.

Innmarsj og plassering I utgangspunktet er det fri plassering i leiren, med de unntak som er angitt ovenfor. Imidlertid har man en rekkefølge på innmarsjen, som er styrende for patriarkenens plassering i leiren. Innmarsjen skjer med de yngste først, og de eldste bakerst. Med de eldste og de yngste forstås ansiennitet i leiren. (Her er det IKKE meningen at man skal bli pirkete i detaljer) De som kommer først inn i leiren setter seg på de bakerste plassene slik at de som kommer til sist, får plass i første rekke. "De eldste sitter nærmest bålet". Hvordan dette skjer, er avhengig av om man velger 1-en eller 2-to rekker etter man kommer inn i leiren. Her må det trenes slik at det blir pent.

Utmarsj Utmarsj skal skje i motsatt rekkefølge av innmarsj, ledet av Eks HP.

Musikk Det skal spilles passende musikk under innføringen av resipiendene og under pausene før og etter den dramatiske delen. Det er viktig at Org./Musikkansvarlig har god kjennskap til innhold og fremdrift i leirens ritualer. (Det er over 30 "steder" med musikk i ritualene) Musikken som anvendes skal være passende i forhold til den tidsepoken leirslagingen representerer.

**Patriark formann og kjære patriarker i
Leirforening Midgard.**

Det er for meg en stor ære å kunne stå her og få anledning til å komme med noen betraktninger om fremtiden for Leiren i Vestfold fylke.

Men jeg må spøkfullt få bemerke at dere har valgt en underlig stigning i programet av fordrag. Etter Stor Sire og Storredaktør kommer lille meg, en beskjeden HP fra Larvik oppvokst i Svarstad; et lite sted innerst og bakerst i Vestfold.

Men nettopp her har jeg kanskje fått innprentet verdier som har vært et godt grunnlag for grunnverdiene i Odd Fellow. Men til tross for lite midler, tok vi vare på hverandre. Ikke med å bry seg unødig. Men kom det ikke røyk fra pipa en vintermorgen, så måtte man undersøke om det var skjedd noe galt. Likeledes var hjelpsomhet og dugnadsånd rådene. I vårt samfunn i dag burde vi være mye flinkere til å ta vare på slike hverdagslige verdier til gagn for alle og hele våre livsførsel.

Leirslagningen foregår ute i ørken Paran med stjernehimelen til tak og bålet som samlingspunkt og fundament. En Leir er stadig på vandring i ørkenen. Nå er den på vandring til Horten.

Gradene i Leiren har sitt utspring i Det Gamle Testamentet. Hvor i de handler om tro, lydighet og offervillighet. Deretter oppfordres alle til fordragelighet mellom menneskene med de ord som vi stadig minnes – nemlig vær mot andre slik vi vil at andre skal være mot oss.

Vi skal la Troen og Håpet følge toleransen og kjærligheten. Denne etiske balast fører oss inn i den rommelige Barmhjertigheten. Man håper at medmenneskelige tanker vil gi toleranse overfor alle, og at selv den intolerante møtes med kjærlighet.

Leirens valgspåk er TRO, HÅP OG BARMHJERTIGHET.

Det peker hen på de forplikelser vi har overfor GUD, mot våre medmennesker og mot oss selv.

Der vil tre sider av en Odd Fellows liv, -tro, toleranse og pliktoppfyllelse- være nøye knyttet sammen.

Disse karakteregenskaper er det som tilkjennegir EN SANN ODD FELLOW.

Leirforeningen som er dannet ser ut til å arbeide godt og gir etter alle solemerker en ny Leir for Nordfylket, nemlig Leir nr. 28 Oslofjord.

Positive argumenter for egen Leir i Nordfylket: Det blir kortere for de fleste å delta på Leirslagningene. Gleden ved å lykkes ved å skape noe eget er også en viktig del av det hele.

Dette gir et godt samhold blandt de iverigste og alle som har drivkraften til å gjennomføre dannelsen av ny Leir.

Et annen positivt trekk er alt det ved veldig populære Leirslagninger ikke blir så overbefolket som det til tider kan være med 110 patriarker til stede som for eks ved P+ i Sandefjord.

Negative argumenter for deling av Leir nr. 8 Vestfold:

Vi i Odd Fellow har nok en prioriteringsrekkefølge når vi velger å delta på møter i Odd Fellow. Først kommer vår egen Loge, dernest vår egen Leir og i tredje rekke andre Loger og Leire.

Det vil nok derfor for noen være vanskeligere å møte i den andre Leiren ut fra hvilket ståsted man har.

Men en ting er ryddet av veien. Slik vi har det pr i dag er helt umulig for å oppretholde besøksvirksomheten til hverandre. Derfor er det en lykke at Leir nr. 8 Vestfold har med Rebekkalereisens velsingelse i Sandefjord, fått byttet møtedag for 1. til 3. torsdag i mnd.

Ved deling av Leiren i Vestfold er fordeling av ledige midler fastsatt i lovverket. Jeg forstår at Leirforeningen har behov for mer økonomisk hjelp. Men hvordan dette skal foregå er jeg ikke sikker på. Det finnes sikkert flere.

Et område jeg ser for meg et godt samarbeide i fremtiden. Det er ved gradspasseringer hos hverandre ved behov. Det er ofte at tidspunktet ikke passer for en resipiend i egen Leir. For ikke å måtte vente et år til, kan kanskje gradspasseingen gjøres hos naboen.

Kanskje man også ved mangel på embedsmenn kan vikariere for hverandre.

Men en erkjennelse for at Leir nr. 28 Oslofjord og Leir nr. 8 Vestfold skal kunne møte alle utfordringer som nå ligger foran oss, er ildsjeler som kan inneha sentrale embeder. Uten ildsjeler som varmt og samvittighetsfullt arbeider til Leirens beste og fremgang vil vi få problemer med vår eksistens i tiden fremover . Her ligger det en stor utfordring og oppgave for oss alle.

Jeg vil gi min oppmuntring og ønske om en god fremtid for Leir nr. 28 Oslofjord. Ser frem til å overvære instalasjonen i september. Har også stor glede av å være HP for dere alle denne kommende våren.

Jeg vil minne dere om Albert Schweitzer ord hentet fra brosjyren Leirens hilsen til den nye bror av Den Høye Sannhets Grad:

*Finn veien til deg selv, og vær deg selv!
Tenk fritt og ubundet – se virkeligheten
åpent og uredd i øynene, innrøm egen
svakhet og svikt, men gi ikke opp!
Gi aldri opp troen på livsverdier
som skal være ukrenkelige!
Sett all din kraft inn på å leve ditt
eget liv i ånd og sannhet,
og i godhet mot alle!*

Takk for oppmerksomheten og lykke til!!

Med patriarkalsk hilsen
I Tro, Håp og Barmhjertighet
Brynjar Herland, HP i Leir nr. 8 Vestfold

Leirforening Midgards møte den 4.03.2015- 2 GN og Valg

Ansvarlig Redaktør:
Hans-Olav Fredriksen
Nordbyen 6 - 3111 Tønsberg
e-post: hofredriksen@gmail.com
mob.: 41614378

